

JULIETTA, dcera Musolinova

Poutavý román z našich dnů. Napsal J. Sokolovský

Tvá dcera Julietta bílí nad tebou a právě nastoupila nejsprávnější cestu, aby ti na svobodu pomohla.

Chlípěného strýčka otočil si o kolo prstu. Strýček, která se nad ním klene, rozprostírá se i nad Juliettou Musolinovou! Běda tobě, pane řediteli trestnice portolongonské, ublížil-li mému otcí!

Dívka rychle vyklouzla z cestovního oděvu a převlékla se do lehkého roucha domácího, dosud složeného v ruční brašně. Pak vyšla z komory a odevzdala služce lístek pro poštovní úřad s příkazem, aby byla její zavazadla do trestnice dopravena.

Julietta Musolinova připravila se náležitě na pobyt v domácnosti ředitele Doriniho.

Kapitola 71. Dokonalý sluha Páně.

Povšechnou snahou naší doby jest vyrovnávání sociálních protiv, které zasil hloupý, nevzdělaný a surový středověk.

Padají hrady feudalismu, zničí se, byť i zvolna, výsady jednotlivých vrstev společnosti, zmírňují se nesrovnalosti aristokratismu, plutokratismu a klerikalismu.

Občan jest — aspoň na papíře — stejně oprávněn před zákonem s občanem druhým, bez rozdílu náboženství, národnosti a stavu. Ovšem uplyne mnoho ještě vody, než ideal svobody občanské nalezne zůsta a ve všem stejného porozumění a ve všech vrstvách.

Vedle svobody občanské rází sobě cestu všemi směry společností humanita, umírněnost, laskavost, dobročinnost. Vždyť i trestnice jsou dnes řízeny duchem šhovitavějším, než dříve.

Samo se rozumí, že jsme ještě velmi daleci od žádoucí dokonalosti v životě občanském, která v budoucnosti vyrovná protivy veškeré. Aby se tak nestalo záhy, o to pracuje právě reakcionářství vrstev výsadních, ale jisto jest, že boj nyní skončí přece jen vítězstvím pravé svobodomyšlnosti, rovnosti a demokratického zbratření všech národů.

V tomto snažení povšechném naleznou se ovšem mnozí, kteří tvrdí, že tato snaha zabíhá příliš daleko, se touto snahou poruší pořádek. Nářků těchto, vycházejících z naprosté sobeckosti, která jest podkladem lidské povahy netřeba však dbátí.

Pokrok nepopíratelný proti tak zvaným starým, dobrým časům, které nikdy nebyly dobrými, jeví se v soudnictví a jeho důsledcích, v úpravě trestnic — a hned také slyšeti nářky na to, že chudý povitý člověk má starost o svůj dení chléb, kdežto padouch, zavřený v trestnici, jest této starosti zbaven.

Zajisté! Není přece nic přirozenějšího nad to a zasluhuje vstříknutí našeho údivu, že se to neuznává. Zbavím-li někoho svobody, znemožním-li mu volný pohyb a snahu po výdělku, jsem přece povinen dáti mu ostatní podmínky existenci.

Duševní mrzáci, kteří žehrají na ubohé trestance, žijí ve strašném klamu, závidějíce těmto největším ubožákům skvny chleba a přístřeší nucené a zapominajíce, že společnost trestce pobloudil své členy nejhorším trestem, jaký jest možný na světě — ztrátou svobody.

Jest na světě statku vznešenějšího a lepšího nad osobní svobodu? Jak možno žiti bez svobody? Kdo neuznává tuto pravdu, jest v pravdě reakcionářem nejhoršího zrna.

Možno snad zváti životem, je-li člověk uvězněn v pevné kleci, nechť již dřevěné, železné nebo kamenné, kde se mu podává denně odměněný kus chleba bez volného pohybu?

Ostatně jest na šeredném omylu nezkušenec takový, který se domnívá, že se "státním strážníkem" ve velkých či menších trestnicích dobře daří.

Jak možno říci nebo mysleti podobného? Jak možno si mysleti, že by byla na světě státní společnost, která by hýčkala trestance, je-li všeobecně známo, že není dosud ani jediného státu na světě, který by se v pravdě staral o blahobyt občana volného, trestem vězení nestiženého?

Něco podobného může si mysleti vskutku jen hlupák, obmezenec, duševní zmračenec.

Ztráta svobody jest největším neštěstím, které člověka stihnouti může. Co znamená proti tomu podoblí, které se domněle dostává trestancovi?

Muho-li jest těch, kdož vyjdou zdrávi z dnešních trestnic? Velmi málo.

Ale jisto jest, že trestanci houfne hynou, podléhajíce právě nedostatku svobody všerůzným zhubným nemocem, které podryvají ducha i tělo.

Ostatně: záviděl-li někdo ubohému trestanci žvance chleba denního a suchý slanník, nechť to zkouší sám, jak chutná takový chléb a takové pohodlí za mřížemi!

Opakujeme takovým nespokojencům, že nikde na světě není zalář blahobytným rájem — vždyť i řemeslný zloděj, vrah, podvodník, křivopřísežník i všeliký jiný zlosyn strašně se bojí trestnice.

A jest přece více méně zkušený! A že by byly trestnice italské skvělým vzorem moderního humanismu, to může tvrditi jen blázen. Trestancům, kterých se zbavuje společnost jako obtížného hmyzu, daří se tam nepřilíš skvěle.

Zkušený zlosyn, odsouzený k několikaletému pobytu v trestnici italské, chvěje se strachem a slyší-li, že mu byl vykázan pobyt v Porto Longone, bledne hrůzou. To přece stačí snad, anebo by aspoň stačiti mohlo oněm nespokojeným závistníkům, kteří žehrají na "blahobyť" trestnický.

Ostatně není úkolem spisu tohoto, aby byli nezkušení v tomto směru poučováni. Nechť zkouší sami, mají-li chut!

Mezi nešťastníky v Porto Longone svobody zbavenými nemohl přece býti šťasten nikdo a zejména ze všech Giuseppe Musolino.

Ředitel Dorini považoval za svůj životní úkol a otázku své úřednické horlivosti, "oslazovati" pobyt trestancům, péči jeho svěřeným, jak jen bylo možno — na Musolinovi smlusl si nejlépe. Čtěl prokázati vládě dobrou

službu tím, že "zkracoval" vazbu doživotně odsouzeného, aby ho státní nepotřeboval dlouho žítí.

Musolinovi přikázána byla samovazba, že to nebylo v saloně, pochopí snad kdekdo a kdo nepochopí, nemá věru tolik ceny, aby byl poučován. Může jíti a přesvědčiti se.

Kamenná klec, jejíž podlaha byla umístěna dva sáhy pod povrchem nádvoří, osvětlená jediným úzkým okénkem, pět kroků dlouhá, pět kroků široká, pět kroků vysoká — tedy jakási rakev pro živoucího tvora.

Na noc bylo do tohoto hrobu spuštěno prostické lůžko, tak zvané "samoshazovací." Kdyby se byl ráno totíž vězeň omeškal se vstáváním, překotilo se lůžko a vyneslo se ke stropu —

A strava! Byl přikázáno, aby vězeň dostával denně polévku a zeleninu, dvarkat za týden maso. Ale to, co mu dávali, bylo jakousi špinavou směsí odpadků, jimiž by byl i pes opovrhoval.

A chléb? Nebyl-li zrovna ztvrdlý jako kost, byl aspoň plesnivý. Voda čpěla stuchlinou a bahnem.

Na štěstí vyznamenával se Musolino železným zdravím, takže mu v prvních dobách "státní opatření" příliš neškodilo. Ředitelovi Dorinimu bylo to známo a proto ještě "přitůžil."

Předpis zněl, že každý trestanec v Porto Longone měl se každého dne aspoň půl hodiny procházeti v nádvoří, ale tohoto dobrodruží nebyl Giuseppe Musolino účasten. Ani jednou nebyl vyveden na čerstvý vzduch.

Dlouho byl Musolino trpěliv, nechtěje svým mučitelům zavdati příčinu ke stížnostem, ale konečně přece jen nadešla chvíle, kdy se změnil v dravec.

Zasluhu o tuto proměnu měl duchovní správce věznic.

Nazývali ho páterem Bonifácem a byl knězem, který nedělal čest svému stavu — do trestnice byl vlastně poslán z trestu.

Čítal asi čtyřicet let a farářoval druhdy ve větší vesnici jihoitalské na slušné a výnosné farnosti, nosti, kde se mu dobře dařilo.

Pálila ho dobré bydlo — snad proto právě, že měl přílišný blahobyť, čímž jeho choutky vzrůstaly. Čím dál horší stížnosti docházely na něho, stížnosti, které se přičítaly celibátu.

Zprvu se přimlufovaly oči, později se již nedala vše ututlati a milý páter Bonifác přeložen. Zmizel z fary jako duch a objevil se v trestnici portolongonské.

Takové záležitosti vyvíjejí se v celém světě křesťanském, a zvláště samospasitelném, bez hluku a veřejného pohoršení.

Nač také laikovi příliš otevíratí oči?

V Porto Longone "působil" k všeobecné spokojenosti již tři roky a byl nejlepším přítelem ředitele Doriniho.

Praovali si "navzájem do ruky", jak se říká a téměř se předstihovali ve snaze znepríjemniti komukoliv pobyt v trestnici, jak jen dovedli.

Bonifác, jakmile zvěděl, že byl Musolino do trestnice dodán, zapřisáhl se, že hříšníka tohoto obrátí na pravou cestu.

Dokáži," řekl Dorinimu, že klečeti bude dnem i nocí na modlitbách a vzývati všechny svaté o přimluvu, aby mu bůh hříchy odpustil."

"Dokažte to, příteli, ale pospěte si," opáčil tehdy Dorini velmi významně, "nerad bych ho dlouho stravoval."

"Jest odsouzen doživotně," poznamenal páter.

"Právě proto."

"Ah tak!" usmál se Bonifác, "učiním, se mohu. Jest známo, že v trestnicích od zbožnosti a kajivosti k šílenství jest jen malý krok. Jakmile se stane zbožným, zbaví se ho trestnice velmi rychle."

Odebral se tudíž k Musolinovi s nejlepším úmyslem obracetí ho na pravou vřru.

Z opatrnosti postavil se vždy tak, aby se na něho vězeň vrhnutí nemohl a spustil pak svá mra-



Letní počasí zvyšuje problém výživy vašeho děcka.

Neoprávně-li z jakékoliv příčiny vaše děcko při nyní strávě zkuste to s

Eagle Brand Condensed Milk

Toto čisté výživné mléko užívá se s úspěchem po šedesát let. Kdekoliv se nacházíte, doma neb jinde skýtá vám leče dosažitelnou, snadno upravenou, bezpečnou podstatnou stravu.

Odřízněte foto a pošlete k BORDEN'S CONDENSED MILK Co New York.

Zjednejte si zdarma návod, jak použíti těžto. OZ

vokárná kázání. Činil tak ráno, k polednímu a před večerem, později i v noci. Probudil vězeň a dával mu mravní naučení.

Stále a stále snažil se uvězněného přesvědčiti, že není ničím leč padouchem, na něhož peklo tlamu rozevřít a měl vskutku značnou výmluvnost, hodnou lepší věci.

Uměl mluvit šťastně, květnatě, barvitě při vyličování slasti nebeských a strasti pekelných po smrti i za živa.

"Peklo tě očekává!" volával často, "a věř mně, pohane zatvrzelý, že by tobě bývalo lépe, kdyby tě nebyla matka zrodila!"

Nedomnívej se, hříšnice v hříších tonoucí, že jest peklo výmyslem poblouzení lidského! Uznáš to, až tě uchopí obluda pekelná a bude tě rváti kus za kusem!

Dosud jest čas! Dosud můžeš duši svou zachrániti, jestliže půjdeš do sebe a budeš vážně rozjímati, jestliže litovati budeš svých hříchů a káti se, jestliže učiníš vše, co svatá církev přikazuje.

Veliké a neobsláhlé jest milosrdenství nebes, nekonečnou jest šhovitavost boží, ale jen vůči těm, kdož se podrobují přikázáním jeho a dbají o spásu své duše."

Tak a podobně splyvaly výmluvné hrozby proudiv z jeho úst a Giuseppe Musolino klidně naslouchal, aniž co namítal.

A nač také? Nechal kněz mluvit, těšilo ho mluvení — jen někdy pohodil poněkud raménem a zachvěl se zřetězem na noze, při čemž sluha Páně vždy uskočil až ke dveřím.

To zase ovšem pobádelo pátera Bonifáce k novým a novým útokům na vězeň. Poněvadž se mu nemohl mstiti jinak, okrádal ho o spánek soustavně.

Mohl-li, navštívil ho třebas třikrát za noc, ale Musolino zvykl rychle i těmto návštěvám a klidně držal i při kázáních páterových. Ostatně prodíval mnohou hořčinou i ve dne, takže ho návštěvy Bonifácovy neunavovaly.

Konečně připadl kněz ve své zlovůl na menší pomůcku, která vskutku na vězeň působila.

Dostavil se znovu do podzemní kobky a poněvadž vězeň zpozoroval, že ho chce kněz opět mořiti svými výklady, seděl tiše na své lávce a jen hlavu ke stěně obracel.

"Vidím," spustil kněz svým obvyklým tichým způsobem, "že trávíš svou prázdň neúčinným

hloubáním — oh — kdož ví, kde čekají zase tvé myšlenky — nejspíš při oněch nesčíslných zločinech, kterých jsi se dopouštěl.

Ale všechny tyto hříchy mohou ti býti odpuštěny, neboť soudece na nebesích jest netoliko spravedliv, ale též shovívav a milosrden.

Jen jediný hřích nemůže ti býti odpuštěn, zlosyne, a pro tento hřích jediný budeš také svržen do nejhlubší propasti pekelné, do ledové pouště, kde sám Satan ohryzáje kosti takových hříšníků, jakými byli Jidáš Iskariot, Martin Luther a Savonarolla, zrádceov všech zrádeů.

Musolino, zvyklý na podobné útoky, zakašala tiše a zamumlal: "Zvaž si, co chceš, knězoure! Starám se o to tak málo jako o maslo, které se ti na hlavě rozhrívá. Až tě to omrzí a unaví, sklapneš hubu i bez mého zakročeni."

"Co pravíš, nešťastníže?" opáčil kněz napjav uši.

"Nie! Zdálo se mi cosi."

"A co?"

"Že ti rostou oslí uši."

"Kacíři!" zahromoval Bonifác strnule, "jsem posvěceným sluhou Páně."

"Při tvém vysvěcení jsem nebyl a nemohu tedy za to, že tě vysvětili. Ale chceš-li, posad' se ve lce mne."

"Ne! S padouchem tvého rázu, s proklatelem nesmím seděti na téže lávce. Pravím, že ti nemůže býti odpuštěno, protože's v bahno vlastní neřestnosti strhnul též čisté uslechtilé stvoření, protože's pohobil a zkazil duševně i tělesně jemnou, sličnou ženu, učiniv z ní společnici svých zločinů a tím jsi přivedil i její ztracení na věky věkův!"

"Nevěděl bych," prohodil Musolino s chladnou netečností.

"Jakže? Netušíš snad, o kom se zmiňuji? Nedává tě vlastní svědomí v obžalobu?"

"Ne!"

"Nepraví ti své srdce zkažené, koho tak trpce želím a pro toho v tuto hodinu mé slzy tak hojně tekou?"

"Slzíš leda po chlastu."

"Bídnic nepolepšitelný! Nařikám nad mladou krásnou ženou, kterou jsi strhnul ve svou nicotu z povznesenosti. Pláči nad kažičič deuru, která ti věnovala důvěru a kterou jsi hanebně zklamal."

"Není mně o tom nic známo," prohodil vězeň chladně.

"Zapíráš? Neznal's Juliettu, deuru knížete Borghese —"

Musolino vztyčil se prudce, tak že kněz uskočil a narazil hřbetem na dveře.

Nikdy dosud nezmínil se Bonifác o Juliettě, milované ženě, která již dávno nežila. Co s tím chtěl?

"O kěz by's ji byl nikdy nepoznau!" pokračoval páter, vzpamatovav se a uznav, že ho zlosyn nemůže dosíci, "kěz by's byl nikdy neviděl této květiny, kterou jsi zlonil v nejkrásnějším rozpuku!"

"Co jsi z ní učinil?"

Hříšníci prokletou, která ti poskytlá rozkoš svého těla —"

"Bodejť by ji byla poskytlá takovámu plesniveci chlípěnému, jakým jsi ty."

"Znemravněly lotře! Žil's s ní v nedovolené lásce, církvi nepožehnané!"

"Vida, vida!" zasmál se Musolino, "byl tedy kněz, který nás oddával zrovna takovým znesvěceným pohanem, jako etihodný páter Bonifác? To jest mně novinkou."

"Lotře bídný! Sňatek tvůj byl uznán neplatným! Církev ho nemohla uznati, protože jsi učinil z princezny praobyčejnou poběhličiči, děvku prodejnou, zrovna tak špatnou, jak jsi byl sám."

(Pokračování.)

Platíme nejvyšší tržní ceny za prasata. Zkuste nás. Nye Schneider Fowler Co., Clarkson, Neb.

NA PRODEJ! Prodám mlátičku s veškerým zařízením, druhu "Avery" s parostrojem o 18 koň. silách. Mlátička jest v rozměrech 32x60 s nejnovějším zařízením. Vše jest v úplném pořádku. Příčina prodeje jest moje stáří a mnoho jiných starostí. Kdo by si zařízení toto přál koupiti nechť se přihlásí aneb mi dopíše co nejdříve. 6-21

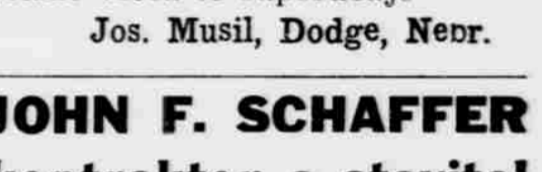
John Pospíchal, R. 3., Clarkson, Neb.

AUTOMOBILISTÉ POZOR! Oznamuji, že jsem otevřel automobilový závod v budově Gilbertové v Dodge, východně od Vukovského garáž a věnovati se budu výhradně správkám ráfů všech druhů jakož i obnovování baterií atd. Každá práce jest zaručena. Zvláštní pozornost věnuji správkám ráfů a baterií z venkova. Zašlete mi vaše správký. Do přízně všech se doporučuje Jos. Musil, Dodge, Nebr.

JOHN F. SCHAFFER kontraktor a stavitel CLARKSON, NEBR.

Mohu vám dáti rozpočet na jakoukoliv stavbu a zaručím že práce bude k vaší spokojenosti.

CHARLIE



jest plnokrevný a registrovaný hřebee, plemen "Shire" ve stáří 8 roků, váhy 1860. Pochází z velmi dobrého plmene a jest to nejlepší hřebee v tomto okolí.

Státi bude pouze doma u majitele, v severozápadní části města.

Podmínky: \$15.00 za hříbě když se má k životu. Nejlepší pozornost bude všemu věnována, avšak majitel hřebee nebude zodpovědným přiřidili se nějaké neštěstí. V případě, že by byla kobyla přestěhovaná z okresu aneb prodaná peníze se musejí ihned splatiti. (16

John Novotný majitel Clarkson, Nebraska

BIEN AIME NO. 18168



jest Belgecký importovaný hřebee hnědý s lísinou, váhy 1800 lb. (Jest to nejtěžší hřebee v tomto okolí.) Bien Aime státi bude každých pondělí, úterý a ve středu na farmě Franka Hledíka, 7 mil severně a 1 západně od Leigh; ostatní dny doma na farmě majitele, 2 1/2 míle severně od Clarkson.

Podmínky: \$15.00 za hříbě když se má k životu. Dobrá pozornost bude se všemu věnovati, ale v pádu nějakého neštěstí, nebude majitel hřebee za nic zodpovědný. V pádu, že by kobyla byla prodaná aneb odstěhovaná z okresu, bude poplatek splatný ihned. (18-3m) **Emil Hledík, majitel,** Clarkson, Nebraska

PIANA a **Samohrací piana.**

Přijďte do mého obchodu! **Přijďte nyní!** Ušetřime vám od \$50 do \$100 na koupi pě piana. **Dovolte nám to dokázati.**

FRANK HAMPL Howells, Nebraska